КАРПАТИ
Гори на вікенд

На водоспаді Шипіт, неподалік від курортної зони Пилипець — Подобовець.

Не знаю, у кого з чим асоціюється слово «зима», але для мене це, по-перше — Новий рік, а по-друге — гірські лижі. Найліпше ж — Новий рік на гірськолижному курорті! Кавказ, Альпи, Татри... і, звісно, рідні Карпати — майже щовихідних!

Ще минулої зими, коли раптом виявилося, що до улюблених трас Польщі чи Словаччини треба отримувати шенгенську візу, перед багатьма постала одна й та сама проблема — де б покататися поближче і з найменшими зусиллями для організації подорожі. Особливо це стосується родинного відпочинку з дітьми, коли й так складніше, ніж самому, зібратись і виїхати.

Гірськолижникам із великим стажем, котрі здійснили свої перші спуски ще за Радянського Союзу, було трохи легше знайти ці можливості, ніж тим, хто стоїть на лижах один-два сезони. Але все одно на карпатських курортах багато що змінилося, багато що поліпшилось, а частина залишилася незмінною, і не завадить мати корисну інформацію із цього приводу.

Нам, українцям, дуже пощастило, що територією батьківщини проходить Карпатський хребет. Лише ніч поїздом або

Безліч маршрутів різних рівнів складності відкриваються перед охочими до хорошого катання лижниками та сноубордистами у «Буковелі».

машиною — і насолоджуйтеся швидкими спусками! Місць для катання багато, всі вони різні й мають свої переваги та недоліки. І хоча майже скрізь на них чомусь величезні черги на свята та вихідні, треба їхати кататися!

СЛАВСЬКЕ

На лижах до колиби

Мабуть, це найвідоміший зимовий курорт України з багаторічною історією. «Візитна картка» Славського — насамперед гора Тростян (1232 м). Заради його крутих горбкуватих спусків сюди і приїздить найбільша частина «крутих» спортсменів. На Тростяні є 1 крісельний, 7 бугельних та 1 дитячий підйомник. Саме на цих схилах відбувається більшість головних змагань нашої країни з гірськолижного спорту і тренування нашої збірної команди.

А в самому селищі та поблизу нього є ще декілька менших гірок. Найвідоміша називається Політех і має багато підйомників. Це дуже зручно для родин або великих компаній, де в усіх різний рівень володіння лижами. Від майстра до «чайника» — кожен може знайти схил собі до снаги і до смаку та отримати справжнє задоволення від процесу. Бо на самому Тростяні, хоча і є відносно легкі схили для початківців, діставатися їх доводиться, долаючи екстремальні маршрути, що позначаються чорним кольором.

Жити у Славському можна і на великих турбазах (наприклад, «Динамо»), і в невеличких новеньких готелях або в гостинних оселях самого селища — чи внизу біля станції, чи вище, поближче до гори та підйомників. Мені більше подобається зупинятися саме в місцевих людей — кімнати вони здають нічим не гірші за готельні, самі господарі дуже гостинні. На додачу — є нагода відпочити з гуцульським колоритом, а на свята і самим взяти участь у народних дійствах.

На гору вас із радістю домчать місцеві «шумахери» на ГАЗ-66 та УАЗиках. У сезон це основний заробіток для багатьох, тому проблем із транспортом не виникає. За попередньою домовленістю вас у потрібний час забиратимуть просто від домівки, а потім відвозитимуть назад. Дорога складна й місцями навіть трохи небезпечна, тому власні машини краще залишити внизу — спокійніше буде. А «шумахери» своє діло знають. Ця екстрим-поїздка є додатковим зимовим «атракціоном» Славського.

Що стосується катання, то воно дещо своєрідне. Майже всі підйомники залишилися від старих часів, тому за годину підіймають значно менше охочих, ніж їх тут збирається, часто виходять із ладу. Та й весь «сервіс» трохи нагадує старі й не дуже добрі часи. Ратраки (спеціальні трактори, що рівняють схили), хоча тут і є, але їхньої роботи майже не відчуваєш. Тому величезні кучугури на трасах були і залишаються невід'ємною частиною курорту.

Але є і безліч плюсів, й вони, як і круті схили, для багатьох перекривають усі недоліки. Одна з таких переваг, повною мірою притаманна Славському, — це численні колиби з місцевою кухнею майже на всіх станціях підйомників. Особисто я вже багато років поспіль обідаю в пані Ольги (перша колиба ліворуч на середньому заході — щиро раджу!). Неодмінно треба скуштувати деруни, грибну юшку, чинахі, шашлик, налисники із сиром та чорничним варенням. Щодня можна відкривати для себе нову смакоту!

Більшість карпатських гірськолижних курортів підходять для сімейного відпочинку. Ставити дитину на лижі можна вже у 3–4 роки.

Для шанувальників цього курорту працює сайт *www.trostian.com.ua*, де можна з'ясувати всі деталі, почерпнути останні новини і через веб-камеру перевірити наявність (або відсутність — таке життя) снігу.

«БУКОВЕЛЬ»

Комплекс більшовартості

Цей курорт відкрився лише кілька років тому, але в даному разі це скоріше плюс, ніж мінус. Бо від самого початку тут усе планувалось і будувалось як для сучасного центру зимового відпочинку. На вас чекає величезна кількість різноманітних трас усіх рівнів складності!

Через популярність туркомплексу, на ньому традиційно бракує місць. Та якщо торік він міг забезпечити проживання лише 650 особам, то до цієї зими підготував ▸

Після фізичних навантажень на свіжому повітрі проблем з апетитом не виникає.

«ЧАЙНИКОМ» БУТИ НЕДОВГО

Крім цих перлин зимових Карпат, є ще багато місць із витягами, які чекають, доки ними промчать ваші лижі: Тисовець, Красія, Високий Верх...

У будь-якому з них є прокат лиж і сноубордів (від простеньких до найкращих професійних моделей), іншого необхідного обладнання.

Також без проблем можна знайти інструктора. Це дуже важливо! Свої перші лижні кроки ліпше робити під доглядом професіонала, бо навчитися робити правильно від самого початку значно легше, ніж потім перевчатися.

І якщо ви завжди мріяли спробувати свої сили на лижних схилах, але батьки в дитинстві не вивозили вас у гори – не треба соромитися. Гірські лижі – це спорт для людей будь-якого віку, ніколи не пізно починати!

Сміливо ставайте на лижі (але не забувайте про інструктора!), боріться з бугелем, падайте у сніг, незграбно вставайте, знову падайте – і усміхайтесь. Адже наступної зими буде значно краще!

1500 місць. Жити можна не лише в новеньких котеджах самого «Буковелю», а й значно дешевше — в найближчих селищах (Татарів, Яремча, Яблуниця, Ворохта), звідки їздити до гірськолижних спусків автобусами або власним транспортом. Торік була помітна нестача місць для автопаркування, але сподіваємося, нинішньої зими ця проблема вже буде позаду.

З особливо приємного тут — сучасні, швидкі та зручні крісельні підйомники на чотири особи, камера схову, дитячий майданчик, де на інструктора можна залишити навіть найменшеньких лижників. Їжа не така «самобутня», як в інших місцях, та й досить дорога. Але наявність на спусках великої кількості спеціальних снігових гармат у наші досить теплі зими є вагомою перевагою курорту. Ратраки працюють на всіх схилах якісно, не залишаючи кучугурам жодного шансу. Ціни на підйомники теж значно вищі, ніж, наприклад, у Славському, але задоволення від катання це компенсує. Втішає, що тут можна купувати лижні абонементи відразу на два, три дні, тиждень і навіть на весь сезон, що помітно знижує витрати.

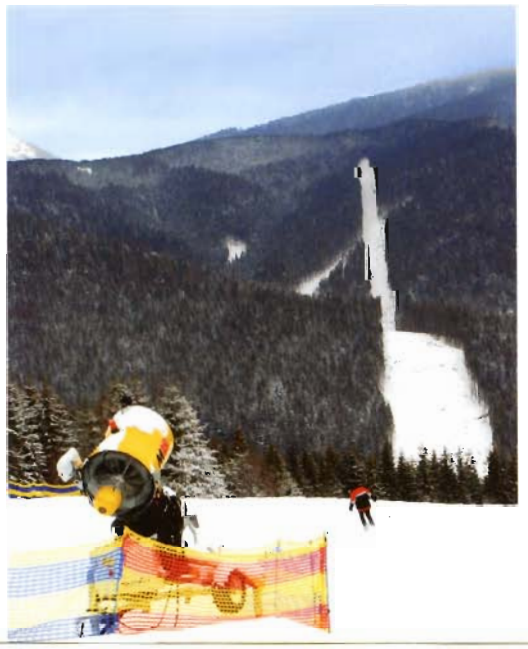

Сміливо скажу, що нині саме «Буковель» в Україні — єдиний справжній гірськолижний курорт європейського класу. Хоча і йому ще є куди розвиватися.

Віднедавна «Буковель» можна назвати ще й бальнеологічним та спа-курортом. Кілька років тому тут знайдено два цілющі мінеральні джерела, близькі за складом до трускавецької «Нафтусі». На базі туркомплексу вже діє повноцінний медичний центр із технікою нового покоління. Тут успішно борються із проблемами опорно-рухового апарату, шлунково-кишкового тракту та сечовивідних шляхів. Можна замовити різні типи масажів та спа-процедури.

Докладніше — на офіційному сайті ТК «Буковель» — *www.bukovel.com*.

«ДРАГОБРАТ»
Крутизна і цілина

Цей курорт розташований на висоті 1300–1400 метрів над рівнем моря, на схилі гори Стіг (1701 м). Відповідно, це єдине місце в Карпатах із підйомниками, де сніг зазвичай лежить від листопада до березня, а часто ще й у квітні, ба навіть у травні, коли на решті території країни про зиму вже навіть і не згадують! І це головна, а може, і єдина, перевага «Драгобрату».

Діставатися з Івано-Франківська або з Ясині складнувато і дорогувато, тому для тих, хто полюбляє з'їздити покататися на кілька днів або вихідні, це місце не підходить. Проживання — тільки в готелі та двох котеджах, кількість місць обмежена і потребує завчасного бронювання, адже приватного житла в окрузі немає. Як немає і магазинів. Усе необхідне треба привозити з собою, інакше доведеться їхати за 18 кілометрів до містечка Ясиня.

Хто дбає про безпеку, той катається у шоломі! Особливо це стосується сноубордистів, яким здається мало різноманітних підготовлених схилів та яких так і тягне кататися на цілині, між смереками.

Сучасні крісельні підйомники стали частиною пейзажу в багатьох куточках Карпат.

Схили «Драгобрата» досить круті та складні, хоча й для початківців є відповідні ділянки. Саме тут чудові можливості для сноубордистів прокладати собі шлях сніговою «цілиною» — але тільки для тих, хто не боїться складних погодних умов. Бо в цих краях майже весь час якщо не лютий мороз, то завірюха чи туман і льодовий наст на схилах.

Правда, у негоду популярнішим є інший вид зимового спорту — колибінг. Дуже добре сидіти в теплій колибі, пити гарячий глінтвейн і ділитися спогадами про небезпечні пригоди в горах. Дехто тільки заради цього і їде на гірськолижні курорти в Карпати...

ЯБЛУНИЦЯ

Катання на перевалі

У межах села Яблуниці (Яремчанського району Івано-Франківської області) знаходиться один із головних перевалів Українських Карпат — Яблуницький (921 м), в оточенні яскравого сузір'я гір.

Курорт має всі умови для розвитку гірськолижного туризму. Тут розташовано 10 бугельних підйомників, 2 з яких — безпосередньо на перевалі, багато лижних трас різного рівня складності.

Відпочивати саме в Яблуниці чомусь полюбляє категорія лижників «кому за сорок», тож тут небагато сноубордистів, зате дітей не бракує.

Ті, хто не катається, а приїхав просто подихати свіжим повітрям і помилуватися надзвичайними краєвидами, мають унікальну нагоду більше дізнатися про історію та культуру краю, здійснивши автобусну екскурсію Гуцульщиною чи піднявшись у гори одним із відомих туристичних маршрутів.

Як і в Славському, тут можна обирати житло, залежно від своїх бажань та можливостей, є магазини, аптеки та добрий транспортний зв'язок з Івано-Франківськом.

Славське. Для тих, кому набридло просто кататися.

ПИЛИПЕЦЬ – ПОДОБОВЕЦЬ

Катання на два фронти

Ще один із моїх улюблених куточків для зимового відпочинку! Дуже демократичне місце.

Курортна зона складається з двох сіл — Пилипець і Подобовець, розташованих лише за два кілометри один від одного і відокремлених невеличким перевалом. Туди легко дістатися — з Воловця в напрямку села Пилипець (15 кілометрів) курсують маршрутні таксі та рейсові автобуси.

Нині тут, на горі Гимба (1497 м), біля підніжжя якої розташований Пилипець, працює найдовший швидкісний бугельний витяг в українських Карпатах. До сусіда, Подобовця, можна за короткий час достатися кінним «таксі». Власне, у тому й полягає «родзинка» цього місця: незалежно від того, в якому саме селі ви зупинилися, кататися можете на обох горах. Це дає змогу зробити відпочинок різноманітнішим, особливо для початківців, які катаються тільки на нижній, пологішій, частині схилів.

Десь на третій день, коли відвиклі від зимових випробувань ноги вже болять і вимагають зробити перерву, саме час прогулятися кілька годин до водоспаду Шипіт, який узимку вражає ще дужче, ніж улітку. А після такої прогулянки неодмінно треба попросити господарів протопити добряче лазню та погрітися ще на день-два швидких спусків... ■

Катерина МЕДВЕДЄВА
Фото автора